

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
poniedz.-piątek g.15.00

**- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g.6.30**

**- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30**

**- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWIJ**
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

GODZINA ŚWIĘTA -1szy
Czwartek m-ca g.21.00

**MSZA ŚW.Z MODL O.
UZDROWIENIE-ostatni**
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ

UROCZYŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI PANA JEZUSA - 03 VI 2021

Syn Boży przyszedł, aby zbawić, aby uwolnić człowieka od tego, co go zniewala, co oddala go od Boga. W której dziedzinie życia potrzebuję Zbawiciela i czy jeszcze Go potrzebuję? Chrystus, który ma pełnię władzy w niebie i na ziemi, zapragnął, by słaby człowiek miał z Nim udział w Boskiej chwale. Zapewnił, że zawsze jest z każdym z nas, trzeba to często sobie przypominać, zwłaszcza w momentach wątpliwości, osamotnienia, braku widocznych owoców naszych starań. Od momentu chrztu św. Bóg mieszka w sercu człowieka. To tam można codziennie się z Nim spotkać, bo jest On na odległość jednej gorącej myśli. Jeśli więc czasami skarżymy się na samotność, może potrzebujemy bardziej uświadomić sobie tę prawdę? Testament Jezusa, a więc Jego ostatnia wola, którą człowiek ma wypełnić - Eucharystia - to nie tylko celebrowanie, ale i życie eucharystyczne, czyli nieustanne dziękczynienie i dawanie się ludziom. W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystus pragnie przechodzić przez życie każdego człowieka, jak ulicami miast. On chce, aby nie tylko wpatrywać się w Niego, ale w czasie Najświętszej Ofiary z czcią i pokorą przyjmować Go do serca. I choć serce człowieka w żaden sposób nie potrafi pojąć tego cudu, człowiek klęka przed Chrystusem ukrytym w Najświętszym Ciele i Krwi i prosi, aby Zbawiciel stał się dla niego życiem i pokarmem dającym siłę, by dojść do Jego domu, gdzie króluje wraz z Bogiem Ojcem w Duchu Świętym.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM

- środa godz.18.00

4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA”

- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy wtorek
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;

Mortęgi -ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.

o godz.18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE

- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

7. FRANCIŚKZAŃSKI ZAKON ŚWIECKICH

-druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św.
o godz.17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz
zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i
praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane,
żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Michalina Irena Wielgomas – 5 IV
2. Barbara Jarząbek – 17 IV
3. Wiktoria Ewertowska – 17 IV
4. Marcelina Kopiacka – 24 IV
5. Liliana Burzyńska – 29 V

2. ŚLUBY – zapowiedzi czytane na Mszy św. w niedzielę.

3. POGRZEBY

1. + Edward Kamiński – 7 IV
2. + Wojciech Karczewski – 8 IV
3. + Agnieszka Karkut – 10 IV
4. + Franciszek Karbowski – 23 IV
5. + Andrzej Edmund Pastalski – 23 IV
6. + Tadeusz Wernecki – 29 IV
7. + Bonifacja Zofia Niewielska – 6 V
8. + Klaudia Biedrzycka – 10 V
9. + Regina Kalbarczyk Barczewska – 21 V

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Głos Św. Jana Chrzciciela –Pismo parafialne redaguje zespół pod redakcją ks. Proboszcza (tel. 507 143 682).
Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS

NR 156 czerwiec 2021

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

PRZYMIERZE DWÓCH SERC

Od początku pontyfikatu Ojciec Święty Jan Paweł II zwraca wszystkim uwagę na nowo na dwa Serca: Chrystusa i Maryi. Już w XVII wieku Jan Eudes widział Serce Jezusa w Sercu Maryi. Mówił: „czyżbyś zapomniał, że Jezus nie tylko przebywał i mieszkał nieustannie w Sercu Maryi, lecz On rzeczywiście jest Sercem Jej Serca i duszą Jej duszy; dlatego zwrócenie się do Serca Maryi oznacza cześć dla Jezusa, a wołanie do Jej Serca jest wołaniem do Serca Jezusa. Jan Paweł II wprowadzając termin „Przymierze Dwóch Serc” powiedział: „Oddając się Sercu Maryi, odkrywamy najpewniejszą drogę do

Najświętszego Serca Jezusa”.

Moje Serce rozszerzy się, aby wylać obfitość łask Swej Najświętszej Miłości

Czas szybko upływa. Rozpoczynamy kolejny miesiąc – czerwiec. Z Maryjnego maja wchodzimy w tajemnicę Bożej, nieskończonej miłości, której znakiem jest Najświętsze Serce Pana Jezusa.

27 grudnia 1673 r. we francuskim klasztorze w Paray-le-Monial skromnej zakonnicy św. Małgorzacie Alacoque objawił się Chrystus, kierując do niej następujące słowa: „Moje Boskie Serce tak płonie miłością ku ludziom, że nie może dłużej utrzymać tych płomieni gorejących, zamkniętych w moim łonie. Ono pragnie rozlać je za twoim pośrednictwem i pragnie wzbogacić ludzi swoimi Bożymi skarbami”.

Miesiąc czerwiec, poświęcony czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, przypomina nam o miłosiernej miłości naszego Pana. Pragnie On swoim czcicielom udzielać potrzebnych łask duchowych. Proszę, abyśmy przyjęli z wiarą dar zaproszenia do życia w Bogu i z Bogiem. Podejmujemy to zaproszenie wówczas, gdy na nowo, z nowym, autentycznym przekonaniem będziemy kroczyć Pańskimi drogami, drogą Ewangelii św. i Bożych Przykazań. Tylko na tej drodze doświadczymy bliskości i miłości Trójcy Świętej.

Niech codzienna Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa będzie aktem wdzięczności za Chrystusowe dzieło zbawienia i wołaniem o poprawę życia naszego i naszych bliskich.

Ks. Marcin Staniszewski, proboszcz

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Módlmy się w intencji ludzi młodych, którzy przygotowują się do małżeństwa przy wsparciu wspólnoty chrześcijańskiej, aby wzrastali w miłości, z wielkodusznością, wiernością i cierpliwością.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek - piątek 7.30 - 16.30**

LITURGIA SŁOWA

03 VI - czwartek, Najświętszego Ciała i Krwi

Chrystusa, uroczystość

06 VI - 10 Niedziela Zwykła

11 VI - piątek, Najświętszego Serca Pana Jezusa, uroczystość

12 VI - Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, wspomnienie

13 VI - 11 Niedziela Zwykła Ez17,22-24;Ps92, 2 Kor5,6-10; Mk4,26-34

20 VI - 12 Niedziela Zwykła Hi 38,1. 8-11;Ps107; 2Kor5, 14-17:Mk 4,35-41

23 VI - środa, Dzień Ojca, Rdz15,1-12.17-18;Ps105;Mt7,15-20

24 VI - czwartek, Narodzenie św. Jana Chrzciciela, uroczystość Iz49,1-6;Ps139;Dz13,22-26;Łk1,57-66.80

27 VI - 13 Niedziela Zwykła, NMP Nieustającej Pomocy, gł. patronki diecezji, uroczystość Mdr1,13-15;2,23-34;Ps30;2 Kor 8, 7,9,13-15; Mk5,21-43

29 VI - poniedziałek, św. Apostołów Piotra i Pawła, uroczystość Dz12, 1-11; Ps34; 2Tm4,6-9.17-18;Mt16,13-19 Ty jesteś Skałą. Na tej Skale zbuduję mój Kościół, a potęga piekła go nie zwycięży.

01-02 VII – czwartek, piątek , uroczystość odpustowa w Lipach, Nawiedzenie Najświętszej Maryi Panny

SŁOWO NA NIEDZIELE

/komentarz: ks. M. Krawiec SSP/

06 VI – Mk 3,20-35 Cała działalność Jezusa na ziemi przeniknięta była mocą Ducha Świętego. Błuznierstwo przeciwko Duchowi Świętemu oznacza przewrotne przypisywanie demonicznej działalności Bogu, który przecież okazuje wszystkim dobroć i miłosierdzie. Jest to świadome odrzucanie Bożej łaski i Jego daru zbawienia. Taki grzech nie może być odpuszczony, ponieważ człowiek, który go popełnia, zamyka się na Boga, utożsamiając Go z szatanem. W przypowieściach Jezus poucza, że to On jest tym mocniejszym, który pokonał szatana i odebrał mu jego mienie, tzn. tych, którzy trwali w grzechu.

13 VI – Mk 4,26-34 Jak ziarno zasiane w odpowiedniej porze, tak królestwo Boże przychodzi do ludzi w odpowiednim momencie i rozwija się w sposób niewyobrażalny, lecz skuteczny. I podobnie, jak dla zboża przychodzi w odpowiedniej chwili czas żniwa, tak też nadejdzie kiedyś dzień sądu, w którym każdy otrzyma zapłatę za owoce, jakie wydała jego wiara i współdziałanie z Bogiem w Jego królestwie założonym na ziemi. Gorczyce rosnące wokół Jeziora Galilejskiego osiągały nawet od trzech do

pięciu metrów wysokości. Stanowią dobry przykład wzrostu od małego ziarna do dużej rośliny. Podobnie królestwo Boże, zapoczątkowane przez Jezusa na ziemi, ma niepozorne początki, na koniec jednak osiągnie wielkie rozmiary.

20 VI – Mk 4, 35-41 Burza na Jeziorze Galilejskim często powstawała zupełnie nieoczekiwanie i mogła grozić zatopieniem niewielkich łodzi, którymi rybacy łowili ryby. Ewangelista odnotowuje to wydarzenie, aby ukazać Boską moc Jezusa. Dlatego Jezus domaga się od swoich uczniów wiary i zaufania. Temu bowiem, kto jest z Jezusem i zawierzył Mu do końca, nie może grozić żadne niebezpieczeństwo.

24 VI – Łk 1,57-66.80 - Według starej tradycji narodziny Jana miały miejsce w Ain-Karim u bram Jerozolimy. Towarzyszące mu okoliczności były tak niezwykle, że zadawano sobie od początku pytanie, „Kimże będzie to dziecko”? Było rzeczą oczywistą, że jego narodziny są znakiem od Boga; więcej, że była z nim od początku „ręka Pańska”. Przyszłość miała w pełni potwierdzić przewidywania i okoliczności związane z jego narodzeniem. Chrystus sam powiedział, że wśród narodzonego z niewiasty nie było większego od Jana Chrzciciela. Dlatego też Kościół od początku otacza szczególną czcią tego Bożego Zwiastuna. **27 VI – Mk 5, 21-43** W wielu przypadkach wiara okazuje się koniecznym warunkiem uzdrowienia. Dzięki takiej wierze człowiek może autentycznie spotkać się z Bogiem. Może doświadczyć Jego obecności i w konsekwencji powierzyć się Mu z całkowitą ufnością. Wejście w tak zażyłą relację z Bogiem jest w stanie przynieść człowiekowi nie tylko uzdrowienie z choroby, ale może go nawet wyrwać z otchłani śmierci. Zachowanie kobiety i zapewnienie Jezusa prowadzi do wniosku, że dla Boga wszystko jest możliwe.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

WSTRZEMIĘŻLIWOŚĆ, POZYTYWNA FUNKCJĄ CZYSTEGO SERCA. Idąc za Chrystusowym odwołaniem się do „początku”, poświęciliśmy uprzednio szereg rozważań odnośnym tekstem z Księgi Rodzaju, one bowiem mówią o tym „początku”. Wyrósł z tych analiz nie tylko

obraz sytuacji człowieka – w stanie pierwotnej niewinności, ale także sam teologiczny zrąb prawdy o człowieku i o tym jego powołaniu, którego źródłem jest odwieczna tajemnica osoby: obrazu Boga, wcielonego w widzialny, cielesny fakt męskości lub kobiecości ludzkiej osoby. Ta prawda stoi u podstaw odpowiedzi danej przez Chrystusa, w związku z charakterem małżeństwa, w szczególności z jego nierozzerwalnością. Jest to zaś prawda o człowieku, która swymi korzeniami sięga stanu pierwotnej niewinności – którą przeto należy rozumieć w kontekście owej przed grzechowej sytuacji człowieka tak, jak staraliśmy się to uczynić w poprzednim cyklu naszych rozważań. Równocześnie jednak na tę samą podstawową prawdę o człowieku jako mężczyźnie i kobiecie, wypada nam patrzeć, wypada ją rozumieć i interpretować w pryzmacie innej sytuacji: tej mianowicie, jaka wytworzyła się wraz ze złamaniem pierwszego przymierza ze Stwórcą, czyli z grzechem pierwotnym. Wypada nam na tę prawdę o człowieku – mężczyźnie i kobiecie – patrzeć w kontekście jego dziedzicznej grzeszności. I tu właśnie spotykamy się z Chrystusową wypowiedzią w Kazaniu na Górze. Oczywiście, że w Piśmie Świętym Starego i Nowego Przymierza, wiele jest opisów, zdań i słów, które świadczą o tej samej prawdzie: człowiek „historyczny” nosi w sobie dziedzictwo grzechu pierwotnego, jednakże słowa Chrystusa z Kazania na Górze wydają się zawierać w sobie, przy całej zwięzłości wypowiedzi, szczególnie syntetyczną wymowę. Wykazuje to przeprowadzona wcześniej analiza, która stopniowo odsłania to, co w słowach Chrystusa się zawiera. Ażeby wyjaśnić słowa mówiące o pożądaniu, trzeba trafić do biblijnego znaczenia pożądliwości – trojakiej, ale głównie pożądliwości ciała. Wówczas stopniowo staje się zrozumiałe, dlaczego Jezus owo pożądanie (ściślej owo „pożądliwe spojrzenie”) określa jako „cudzołożenie w sercu”. Przeprowadzając odnośne analizy, staraliśmy się równocześnie zrozumieć, jakie znaczenie miały słowa Chrystusa dla Jego ówczesnych słuchaczy, wychowanych w tradycji Starego Testamentu: tekstów prawnych, ale także prorockich i „mądrościowych”, - oraz jakie znaczenie mogą mieć dla człowieka różnych epok, a zwłaszcza dla człowieka współczesnego, z uwagi na

jego uwarunkowania kulturowe i cywilizacyjne. Jesteśmy bowiem przekonani, że słowa te w swojej istotnej treści odnoszą się do człowieka każdego miejsca i czasu. Na tym również polega ich walor syntetyczny. Każdemu głoszą prawdę, która jest dla niego ważna i zasadnicza. Jaka to jest prawda? Jest to niewątpliwie prawda natury etycznej – a więc ostatecznie prawda normatywna, tak jak normatywna jest prawda wyrażona w przykazaniu „Nie cudzołóż”. Chrystusowa wykładnia przykazania „Nie cudzołóż” wskazuje na zło, którego należy unikać, które trzeba przewyżczać – jest to właśnie zło pożądliwości ciała – i równocześnie wskazuje, na dobro, do którego przewyżczanie pożądań, toruje drogę. Tym dobrem jest „czystość serca’, o jakiej Chrystus mówi w tym samym kontekście, to znaczy w Kazaniu na Górze. Z biblijnego punktu widzenia, czystość serca oznacza wolność od wszelkiego rodzaju grzechów, czy win, a nie tylko dotyczących „pożądliwości ciała”; tu jednakże zajmujemy się szczególnie jednym z aspektów owej czystości, która stanowi przeciwieństwo „cudzołożenia w sercu”. Jeśli więc owa czystość serca o którą nam chodzi, (która jest przeciwieństwem „cudzołożenia w sercu”) powinna być rozumiana po myśli św. Pawła, jako „życie według Ducha” – wówczas w tym Pawłowym kontekście, uzyskujemy pełny obraz tej treści, jaką zawierają słowa Chrystusa z Kazania na Górze. Zawierają one prawdę natury etycznej, przestrzegają przed złem i wskazują na dobro moralne ludzkiego postępowania – więcej jeszcze, naprowadzają słuchaczy na to, jak uniknąć zła pożądliwości i jak uzyskać czystość serca. Słowa te mają więc znaczenie normatywne i zarazem „naprowadzające”. Naprowadzając na dobro „czystości serca”, wskazują równocześnie na wartości, jakich serce ludzkie może i powinno zapragnąć. Stąd na pytanie, jaka prawda ważna dla każdego człowieka, zawiera się w tych słowach? – musimy odpowiedzieć: nie tylko prawda etyczna, ale równocześnie bardzo istotna prawda o człowieku, prawda antropologiczna. Dlatego właśnie sięgamy do tych słów w kształtowanej tutaj teologii ciała, w ścisłym nawiązaniu do tych poprzednich słów, w których Chrystus odwołał się do „początku”- i niejako na ich przedłużeniu. Można powiedzieć, że poprzez ich ewangeliczną wymowę, do świadomości człowieka pożądliwości zostaje niejako przywołany człowiek pierwotnej niewinności. Ale słowa

Chrystusa są realistyczne. Nie usiłują cofnąć serca ludzkiego do stanu pierwotnej niewinności, który to stan człowiek pozostawił za sobą, wraz z grzechem pierworodnym – natomiast wskazują mu drogę do takiej czystości serca, jaka jest dla niego możliwa i dostępna, również w stanie dziedzicznej grzeszności. Jest to czystość „człowieka pożądliwości” natchnionego jednak słowem Ewangelii otwartego na „życie według Ducha”(stosownie do słów św. Pawła) – czystość człowieka pożądliwości ogarniętego w ten sposób Chrystusowym „odkupieniem ciała”. Dlatego właśnie w słowach Kazania na Górze znajdujemy odwołanie się do serca, do człowieka wewnętrznego. Człowiek wewnętrzny musi się otworzyć na życie według Ducha, ażeby ewangeliczna czystość serca stałą się jego udziałem; ażeby odnalazł i urzeczywistnił wartość ciała wydobytą przez odkupienie z więzów pożądliwości. Znaczenie normatywne słów Chrystusa jest głęboko zakorzenione w ich znaczeniu antropologicznym: w wymiarze ludzkiego wnętrza. Wedle nauki Ewangelicznej tak wspaniale rozwiniętej w listach Pawłowych, czystość jest nie tylko powstrzymywaniem się od pożądliwej namiętności, czyli wstrzemięźliwością, ale jako wstrzemięźliwość toruje równocześnie drogę do coraz pełniejszego odkrywania godności ciała ludzkiego, co wiąże się organicznie z wolnością daru, osoby w integralnym autentyzmie jego męskiej lub kobiecej podmiotowości osobowej. W ten sposób czystość jako wstrzemięźliwość dojrzewa w sercu człowieka, który ją pielęgnuje w kierunku odkrycia i afirmacji oblubieńczego sensu ciała w jego integralnej prawdzie. Ta właśnie prawda musi być poznana wewnątrznie, ażeby odniesienia wzajemne mężczyzny i kobiety, nawet takie, jak zwyczajne spojrzenie, odzyskiwały ową autentycznie oblubieńczą treść swoich znaczeń. Na te właśnie treść wskazuje w Ewangelii czystość serca. Jeżeli wstrzemięźliwość w doświadczeniu wewnętrznym człowieka pożądliwości rysuje się jako funkcja negatywna, to analiza słów Chrystusa z Kazania na Górze w połączeniu z tekstami św. Pawła pozwala nam przesunąć to znaczenie w kierunku funkcji pozytywnej czystości serca. W dojrzałej czystości człowiek kosztuje owoców owego zwycięstwa nad pożądliwością, o jakim pisze św. Paweł, wskazując na utrzymanie ciała w świętości i we czci. Owszem, w takiej właśnie dojrzałej czystości, objawia się dar Ducha Świętego, którego ciało ludzkie jest świątynią. Jest to zwłaszcza ów dar czci, który przeżyciu ciała, zwłaszcza gdy chodzi o sferę wzajemnych obcowañ mężczyzny kobiety, przywraca całą prostotę, przejrzystość, a także wewnętrzną radość. Jest to jak widać klimat duchowy, jakże bardzo różny od

„pożądliwej namiętności, o której pisze Paweł. Czym innym bowiem jest zaspokojenie namiętności, a czym innym radość, jaką człowiek znajduje w tym, że pełniej posiada siebie, a w ten sposób także może pełniej stawać się prawdziwym darem dla drugiego człowieka. Słowa Chrystusa z Kazania na Górze, skierowują serce człowieka do takiej właśnie radości. Trzeba im powierzyć siebie, swe myśli i uczynki, ażeby znajdować tę radość i obdarowywać nią drugich.

MÓWIĄ WIELCY

Tylko Pan Bóg i Matka Boża mogą kochać wszystkie swe dzieci każde z osobna i każde najwięcej.

UŚMIECHNIJ SIĘ

DOKŁADNE INSTRUKCJE. Przed uroczystością Pierwszej Komunii Świętej pewien ksiądz udziela dzieciom ostatnich wskazówek: „Kochane dzieci, przed kościołem spotykamy się za kościołem, a po kościele, za kościołem”.

ŻYCZENIA Z OKAZJI DNIA OJCA

KOCHANI OJCOWIE , w Dniu Waszego Święta- 23 czerwca- życzymy, abyście wypełniając swe ojcowskie powołanie, pamiętali, że najbliżsi i świat bardzo Was potrzebują. Życzymy, abyście świadomi byli, jakim zaszczytnym powołaniem obdarzył Was Bóg. Przeżywajcie wasze ojcostwo radośnie i odpowiedzialnie, czerpiąc radość z tego, że jesteście dla dzieci autorytetami i świadkami miłości naszego Ojca w niebie. Pamiętajcie, że o losie Waszej rodziny decyduje to, w jaki sposób z całą swoją rodziną przeżywacie więź z Bogiem.

MODLITWA ZA KAPŁANÓW

Najwyższy Kapłanie, Jezu Chryste, obdarz naszych Kapłanów swą mocą i miłością. Uzbrój ich w cierpliwość i wyrozumiałość wobec ludzkiej słabości. Daj im niezłomne męstwo w walce z wszelkim złem. Naucz ich pasterskiej troski o zaginione owce i uczyn świątłymi przewodnikami na drogach naszych zwątpień i załamań. Zanurz ich w swojej świętości, aby ich życie było ciągle żywym znakiem, w którym ludzie rozpoznają Ciebie, Panie. Amen.